

LATVAS

No. 42. Metai XII

Spaliņ-Oct. 15, 1932

PSR valst.
respublikinē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“ L A I V A S ”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XXII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

MATO 22, 15—21.

ANUO metu parisiejai nuėję padarė su-tartį sugauti jį šnekoje. Jie siuntė pas jį savo mokytinių su Erodo šalininkais ir sakydino: Mokytojau, mes žinome, kad tu tieskalbis ir mokini Dievo kelio tiesoje ir nėvienu nesirūpini, nes nežiūri žmonių asmens. Pasakyk tat mums, kaip tau rodosi: duoti ciesaoriui mokestį, ar ne? Bet Jėzus, pažinęs jų nedorumą, tarė: Kam mane gundote, veidmainiai? Párodykite man mokesčio pinigą. Jie jam padavė denarą. Jėzus jiems tarė: Kieno tas paveikslas ir parašas? Jie jam sako: Ciesoriaus. Tuomet jis jiems tarė: Atiduokite tat kas ciesaoriaus ciesaoriui ir kas Dievo Dievui.

L e k c i j a .

PILYP. 1, 6—11.

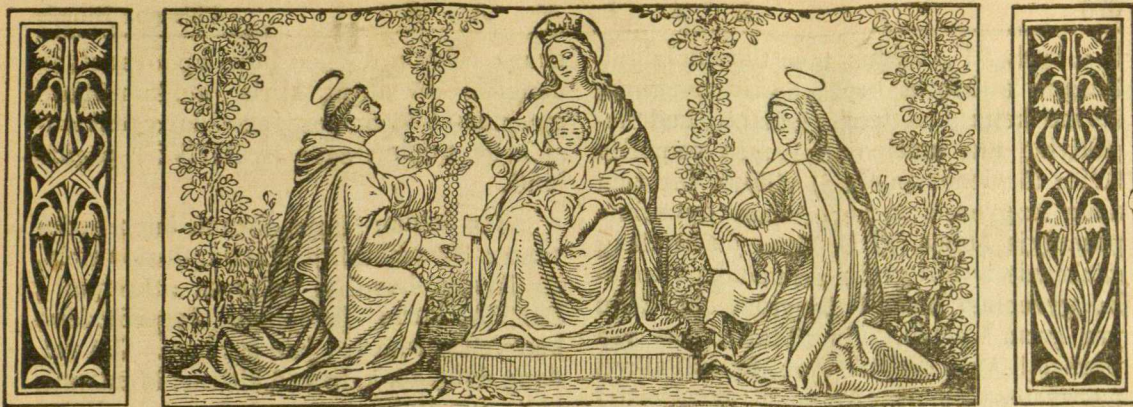
BROLIAI: Pasitikiu, kad tas, kurs pradėjo jumyse tą gerą darbą, tobulins jį iki Jėzaus Kristaus dienai. Taip man ir teisinga apie jus visus manyti, nes aš turiu jus širdyje, jus, kurie visi ir mano kalėime ir evangelijos gyvenime ir patvarume esate mano džiaugsmo draugai. Nes Dievas yra man liūdytojas, kaip aš jūsų visų trokštu giliausioje Jėzaus Kristaus meilėje. To aš ir meldžiu, kad jūsų meilė labiau ir labiau gausintųsi žinojimu ir visokiū išmanymu, kad jūs brangintumėte geriausius dalykus, kad būtumėte nesutepti ir nepeiktini Kristaus dienai, pilni teisybės vaisiaus per Jėzų Kristų Dievo garbei ir gyriu.

MALDA UŽ MIRUSIUS, KURIŲ NIEKAS NEBEATMENA.

Viešpatie, pasigailėk tų vėlių, kurios neturi pas Tave savo užtarytojų, kurios neranda jokios paguodos kentėjimuose, kurioms nešviečia jokia kita viltis, kaip tik ta, kad jos yra sutvertos pagal Tavo paveikslą ir panašumą, kurias ar dėl to, kad seniai jau yra atsiskyrusios su gyvaisiais, ar dėl savo neturto, ar dėl to, kad jas jų tėvai bei Tavo tarnai iš apsilaidimo yra užmiršę, ir dėl to už jas nei

mirimo dieną, nei trečią, nei septintą, nei tris dešimtą, nei mirties metinėse niekur ir niekeno nebuvo laikomos pamaldos. Atleisk joms, Viešpatie, ir gink Savo sutvėrimus. Išgelbėk jas iš kančių ir bausmių. Ištiesk savo dešinę ir nuvesk jas į atsilisio, šviesos bei ramybės vietą. Per tą, Kuris ateis gyvųjų ir mirusiųjų ir viso pasaulio teisti ugnimi. Amen.

* * *

Rožančiaus Mėnuo

“Gailestingoji Motina! mūsų gyvybė, saldybė ir viltie, sveika”!

Šimtmečiai, kaip rudens debesys padangėmis slenka; žmonės, kaip lapai vėjo papūsti, į kapus krinta; o toji maldelė, trumpa, maloni, yra sena ir nenykstanti! Tai maldos supintos iš dangaus nevystančių gėlių, kurios net vėjams pūčiant, nenukrinta.

Kaip gesta rudens saulutė, taip gesta ir mūsų apkaręs gyvenimas. Bet maldos prie Karalienės Rožančiaus sudėtos užkurs ir užsiliepsnos Josios meile ir kiekvieną saulutę nušvies ir nušvis dangaus mėlyna skraistė.

Štai atėjo Marijos rožančiaus mėnuo. Daug gero pasaulis prityrė per šv. rožančių. Šventasis Tėvas Pijus V pamatęs tos maldos galią, įsakė visam pasauliui švesti Švč. Panos Marijos rožančavos šven-

tę ir per ištisą spalį mėnesį kasdien kalbėti bent dalį rožančiaus. Pynė šventi žmonės sau amžiną, kvėpiantį vainiką ir iš tų balsamų nusišpynė sau Išganymo vainiką.

Rožančiaus malda yra labai didelės vertės, nes ji apima didžiausias Išganymo paslaptis, svarbiausius katalikų tikėjimo dalykus. Ji mus veda prie šaltinio, iš kurio Bažnyčia visą Išganymo mokslą, visas malones semia. Rožančiaus malda, tinkamu būdu atlikta, yra viena didžiausių vertės maldų kokių tik turim.

Dažnas rožančiaus kalbėjimas tegul mus atpalaidoja nuo per daug didelio prisirišimo prie žemės ir tegul pakelia mūsų širdis aukštyn prie Karalienės Rožančiaus kojų, kad ir mes padėtume jai pinti vainikus iš Marijos Gėlių.

Aksiurdna

ŠVČ. MARIJOS GERASIS PATARIMAS

Pavirš žiūrinčiam išrodo jog pasiekti dangaus karalystės laimės tai jau ne taip sunkus dalykas; tačiau, išigilinus į žmogaus sielos gyvenimą, atrasime, jog tai oj, oj! kaip sunkus darbas! Gi, kiekvienam žmogui yra skirtas tam tikras

pašaukimas, t. y. tam tikras būdas, kuriuomi eidamas jis gali pasiekti šitos laimės: vienas gali būti išganytas moterystės luome, antras tik nekaltybėje gyvendamas; trečias, tarnaudamas DIEVUI pasaulyje, ketvirtas prasišalinęs nuo jo ir

t. t. ir t. t.! Atbėgus tam tikram laikui, žmogus atsiduria kryžkelio ir nebežino, kuriuo keliu jam tenka keliauti, kad nepaklystų nuo amžinojon laimėn vedančio kelio: iš vienos pusės jį vilioja, tarytum daug lengvesnis ir nepeiktinas gyvenimo pasaulyje kelias, gi iš kitos pusės daug sunkesnis ir toli gražu nemalonus vienuolio gyvenimo būdas! Tarytum abu keliu yra geru. Tačiau, jųjų tiktai vienas yra tikrasis! Ar tekėti už vyro, ar išsilaikyti mergystės luome? Ar vesti, ar nevesti? Ar atliekamąjį turtą atiduoti pavargėliui sušelpiti, ar savo žmonai nupirkti vardinėms dovanėlę, kad ji būtų patenkinta ir labiau susiveržtų moterystės ryšiai? Panašių klausimų gyvenime yra tiek ir tiek! Štai, šitokiems klausimams išrišti ir padeda mums Šv. Dvasios dovana.

Šita dovana verčia mus kreiptis į Šv. Dvasią tikslu gauti iš Josios patarimo, apšvietimo mūsų abejonėse ir pažinti, kas mums reikia daryti tikslu įtikti DIEVUI ir pasiekti amžinosios laimės. Šventoji Dvasia girdi mūsų širdies šauksmą ir iš savo neišpasakyto gerumo nusiunčia ant mus savo dangiškosios šviesos spindulį, apšviečia mūsų sielą, išblaško apsiautusias mus tamsybes, — abejones, parodo kelią, kuriuomi privalome eiti ir pripildo mus tikrumu ir ramybe. Šio dėlei ir Psalmistas gieda: “Viešpats mano šviesa ir mano išgelbėjimas, kogi aš bijosiu? Viešpats mano gyvybės globėjas, prieš kągi aš drebėsiu? Kuomet artinasi prie manęs piktadariai, mano kūno estų, mano neprieteliai, kurie vargina mane, jie patys darosi silpni ir krinta”. (XXVI.) 2)

Kaip reikia tinkamai pasielgti, sunkiems klausimams iškilus, tai duoda kuo geriausįjį pavyzdį JĖZUS KRISTUS, liepdamas klasingiems pariziejams atiduoti, kas ciesaoriaus ciesaoriui, kas DIEVO DIEVUI. Pavyzdį rodo mums ir Saliomonas, išrišdamas painiausių bylų klau-

simus. Šitokia dovana buvo apdovanoti ir daugelis šventųjų, kurie sunkiausiuose gyvenimo klausimuose, atrasdavo puikiausią kelią apginti save ir DIEVUI pagarbinti.

Juo labiau šitąją dovana buvo apdovanota Švenčiausioji Marija. Josios siela, iš tikrųjų, buvo be paliovos atkreipta į DIEVĄ, kurio įkvėpimus Ji priimdavo kuo veikiausiai ir jais sekdamo. Jai tai, daug daugiau, kaip kad kitiems šventiems, galima pritaikinti anuos Šventojo Rašto žodžius: “Patartis sergėš tave ir gudrumas saugos tave, kad būtumei išgelbėtas nuo pikto kelio ir nuo žmogaus, kurs kalba iškraipytus dalykus.” (Patar. II. 11-12) Ir šitas greitumas, kuriuomi Ji kreipdavos DIEVOP visose savo abejonėse ir priimdavo siųstąjį Jai iš aukšto apšvietimą, nuolatos palaikydavo Josios sielą pilnoje ramybėje. Šita ramybė niekad neapleisdavo Jos ir visados suteikdavo Josios veiksmams dangiškojo apšvietimo.

Šita Šventosios Dvasios dovana ypatingai buvo žymi dvejuose įvykiuose Josios gyvenime.

Visų pirma tuo metu, kai Ji eidama ketvirtus metus, buvo paaukota šventykoje DIEVUI. Tada Ji tučtuojau sumanė, jog patinkamiausias iš Josios pusės DIEVUI dalykas tai būtų visai paaukoti Aukščiausiam savo nekaltybės vainiką. Ji suprato, jog Jai visai nereikia laukti subrendimo metų šitam įžadui vykinti ir šiūomi parodė, jog Josios veiksmai buvo sutaikinti su Dievo patarimu.

Vėlgi per Apreiškimą šita gero patarimo dovana buvo kuo skaisčiausiai praspindusi. Arkangelo pasveikinta sunkiai Jai suprantamais žodžiais: “Malonės pilnoji,” ir jo verčiama sutikti tapti motina, Ji išklausinėja jį, kaip DIEVAS mano suderinti Josios nekaltybės įžadus su motinyste ir supratus, išrenka motinyste, kadangi šito geidžia patšai DIEVAS!

Per Galliliejos Kanoje vestuves Ji pataria tarnams: "Darykite, ką tik Jis jums pasakys!" Šiuomi lygkad pirštu nurodydama, jog mes amžinajam tikslui pasiekti privalome viską daryti sulyg DIEVO valia ir klausti ko iš mūsų geidžia Aukščiausias!

"Kame nėra valdovo, tauta žūna, svėika gi ten, kame daug pasitarimų" (Patar. XI. 14). Iš šitų žodžių aiškiai darosi, jog kaip kada tasai eina tikru keliu, kursai ieško patarimų, taip irgi tasai, kurs patarimais paniekina, priruošia sau pražūtį. Šitą bausmę, kuria DIEVAS paprastai užleidžia ant tų žmonių ir tautų, kurios pamina po kojų Jojo įsakymus ir prasižengia prieš Jojo teisybę, glūdi tame, kad Ji atima iš jų Šventosios Dvasios vadovavimą ir palieka juos jų nukrypusiems nuo tiesos palinkimams: "Bet mano tauta neklausė mano balso ir Izraelis nežiūrėjo manęs. Tuomet aš palikau juos jų širdies užsigėidimams; jie ėjo pasakui savo prasimanymus." (Ps. LXXX. 12-13)

Atmetimo šitos dovanos pasekos yra tai atkaklus gyvenime neatsargumas, kuriam akelai pasiduoda ištvirkėliai. Šitas neatsargumas yra tai tikras pražūtis ir mirties pirmtakūnas. Gi kūniškasis žmogus, kursai geidžia vien tik pasaulio gėrybių, ankščiau, ar vėliau lygkad viesulo yra

pagaunamas ir įmetamas į liglaikinį ir amžinąjį skurdą, sekdamas lygkad beprotis tik savo kūno geiduliais, o atmesdamas ir paties DIEVO duodamus ir Jojo įsteigtosios Bažnyčios patarimus.

Kiek tai pikta, kiek tai nelaimių, kiek tai klaidų būtumėme išvenge, kad būtumėme ieškoję ir priėmę DIEVO patarimus, klausę Jojo įkvėpimų, kaip kad Dovidas karalius, kursai šitaip gieda: "Aš klausysiuos, ką Viešpats Dievas manyje kalba; nes jis kalba apie ramybę savo tautai ir savo šventiesiems ir tiems, kurie grįžta savo širdimi" (Ps. LXXXIV. 9).

Ir Išganytojas kaip tik ir kalba apie gero patarimo dovaną, sakydamas: "Kuomet jie jus vesis į sinagogas pas valdininkus ir vyresnybę, jūs nesirūpinkite, kaip ir ką sakysite, ar ką kalbėsite; nes Šventoji Dvasia pamokins jus tą pačią valandą, kas jums reikia sakyti" (Lūk. XII. 11-12).

O! kad mes dažniau kreiptumėmės į Švč. Mariją, kurią Bažnyčia tikrai vadiną "Gero patarimo Motina" ir dažniau įsižiūrėtumėme ing Josios pavyzdį, kaip tai Ji visame kame ieškodavo iš Šv. Dvasios patarimo, kaip Jai elgtis, kad galėtų įtikti DIEVUI! Mes veikiau klausome žmonių, kaip kad DIEVO patarimo, užtai ir klystame, ir skurstame, ir griaudžiame, tačiau, jau po laikui!

MADRIDAS. — Madrido vyskupas Garay išleido ganytojišką laišką į tėvus. Juos kviečia ir ragina, kad jie prisidėtų prie Katalikų Tėvų sąjungos programos. Ši organizacija visa širdimi pasiaukoja dirbti krikščioniškam jaunimo auklėjimui. Be to, vyskupas ragina katalikus tėvus prisijungti šion organizacijon. Jau 30,000 vaikų tėvai jai priklauso.

Vyriausioji religinio persekiojimo auka, pareiškia vyskupas, yra vaiko siela. Jei jūs nepasistengsite savo vaikams

parūpinti krikščioniškojo švietimo; jei jūs apsileisite atvesti juos Bažnyčion, kur jiems būtų suteiktas būtinas krikščioniškas išlavinimas krikščioniškų teisių pagrindais, jūsų šeimyna kartos bėgiu bus ne ta, kokia yra šiandien. Kaip Šventasis Tėvas popiežius, taip vyskupai ir kunigai, nuolatos daug rūpinasi krikščioniškos Bažnyčios darbas yra jaunimą auklėti krikščioniškai. Tėvai šiam garbingam darbui turi gelbėti.

* * *

Šventoji Valanda

Brangiausias mūsų tėvų Dieve, du tūkstančiai metų tam atgal, Viengimį Savo Sūnų Tu siuntei į Galilieją. “Nes visai Dievo pilnybei patiko apsigyventi Jame” (Kol. I, 19). Palaimintasis Viešpats pakėlė žmogaus prigimtį į aukštą tobulumą, būtent, tuo žvilgsniu, kad Jis tapo mūsų Brolis. Dėl to ir garbiname Triasmenį Dievą, kad Antrajam Asmeniui patiko ant Savęs prisiimti mūsų prigimtį. Įsikūnijęs iš Nekalčiausios Mergelės Marijos iščių, per Šventosios Dvasios galybę, Jis tapo Žmogus, kad vykinti Dangiškojo Tėvo pasiuntinybę čia, žemėje.

Tabernakule Įvienuolintas Mokytojai, šią Šventąją Valandą mums ateina šventosios mintys. Tu tapai Išganymo Auka; nuliūdusiai žmonijai per Tave atsidarė Dangaus vartai. Baisūs priešai mus spaudžia iš visų pusių. Todėl, mus prigelbėk ir duok mums stiprybę.

Palaimintasis žmonių širdies Palinksmintojai, atnaujink žemės veidą, apreikšdamas gyvenančiąją Tavo buvainę Bažnyčioje. Šventais laikyk visus tuos, kurie tarnauja Gyvojo Dievo Altoriui. Į tobulesnį gyvenimą pavadink visus tuos žmones, kurie komunikuoja ties tuo pačiu Altorium. Atgaivink Bažnyčios gyvenimą.

Kad Tavo pagalba Bažnyčia visada laikytusi gyva ir jauna taip pat ir išganinga kaip tą atmintiną dieną kai Šventoji Dvasia nužengė žemėn ugnies liežuvių pavydalu.

Meilingoji Švenčiausiojo Sakramento Ponia mes Tavęs maldaujame, kad šią Šventąją Valandą nuskaistintum mūsų maldas. Ant Didžiojo Trono padėk mūsų dėkones už mūsų sutvėrimą, atpirkimą ir pašventimą. Savo galybe prigelbėk, kad atsikeltume iš nuodėmių ir sakytume: “Naktį atsiminiau Tavo vardą, Viešpatie, ir užlaikau Tavo įsakymus” (Ps. CXVIII, 56). Mes laiminame Tave, Maloningoji Įsikūnytojo Žodžio Motina. Pati Save, kaipo Motina, mums pasirodyk.

Mažoji mergaitė meiliai pažvelgė į savo motiną, kuri niuniavo dainelę numylėtam kūdikiui sūneliui lopšyje. Viršum sienoje kabojo Dolci'o Meilingoji Madonna ir Kūdikis. Mažytė sesutė nenuvokė, bet instinktyviai suprato dviejų paveikslų reikšmę, kai ji buvo motulės paklausta: “Ar Švč. Motina Marija myli mažutį Jėzų taip daug, kaip tu myli savo brolytį?”

Dieviškoji ir žmogiškoji meilės liepsna gražiausiai pasireiškia pilnais spinduliais, kai žvelgiame į šventąją Marijos, Panos ir Motinos, asmenį. Marija yra Sandaros Arka, prieš kurią blanksta nuodėmių debesis. Ji yra “Tabernakulas, įtalpintas saulėje” (Ps. XVIII, 6).

Kai Adomas ir Jieva nusidėjo ir tapo išguiti iš Rojaus, žmoniją apnyko nelaimės ir vargai. “Šviesa taps tamsi jo tabernakule, ir liampa, deganti virš jo, bus užgesinta” (Job. XVIII, 6). Tačiau, Dievas prižadėjo Atpirkėją. Žmogus, prislėgtas prie žemės, savo akis slėpdamas prieš Dievo atmonijimą, bailiai žvelgė į viršų. Tarp kraujuotai raudonų Amžino-

sios Teisybės Saulės spindulių, ieškančios jo akys matė Mariją, Aukščiausiojo Tabernakulą, į žemę leidžiant šešeli, per kurį nusidėjėlis galėtų pakilti, kad pažvelgti į viršų ir nebūtų apakintas skaiščių baltos Dieviškosios lygybės šviesa. “Danguje pasirodė didelis ženklas: Saule apsiausta Moteriškė, mėnulis po Jos kojomis, ir ant Jos galvos dvylikos žvaigždžių vainikas” (Apr. XII. 1).

Palaimintoji Marija yra vaivorykštė danguose po audringųjų šimtmečių, kad pralinksinti nualpusias ir bailias sielas. Daugiau žmogus nebeišmetinės nakčiai, kuri davė tokią giedrąją dieną. Laimingoji klaida buvo Adomo nuodėmė, nes galimu padarė įsikūnijimą. Be Marijos, Panos ir Motinos, Dievo parėdymų, nebūtų buvę Šventosios Jėzaus Žmogystės, kaulo iš mūsų kaulo, ir iš mūsų kūno.

Per dvidešimtį amžių visas Krikščioniškasis pasaulis atjautė Palaimintosios Marijos, Panos ir Motinos, įtekingumą. Ilgoje šimtmečių eisenoje, tais dviejais vardais, Ji rodo kelią į pilnojo Katalikiškojo kūno gyvenimą, charakterį, intelektą. Jos skaištybė ir nekaltumas buvo įkvėpimu nesuskaitomai daugybei, kurios joks žmogus nesuskaičiuos, kuri laikė savo kūną ir sielą, laisvą nuo biauriausių nuodėmių sutepimo. Jos Motinystė sutvirtino daugybę motinų širdžių su daugiau negu žmogiškąja drąsa, ir nuramino silpnas našlaičių sielas, ir genkarčių kartas, kurios atsikelia, kad Ją vadinti Palaimintąja Motina — vienintėle Motina, kurią kada nors pažino.

Marijos vardas mūsų kalboje yra širdingiausias ir meilingiausias. Tai yra gyvuojantis simbolis. Jos vardas yra taip reikšmingas ir galingas, kad tas, kurs malonės yra reikalingas, o nesikreipia pas Ją prašyti pagelbos, tuščias yra jo troškimas ir jis skrenda be sparnų.

Marijos vardas taip pat reiškia ir grožės esmę. Nes Semitų mintimi persi-

ėmus, terminas M A R I J A reiškia “Gražioji.” Tačiau, Bažnyčios Tėvai iskaitė Marijos Vardą, reiškiantį P O N I A . Todėl ir yra titulas: MŪSŲ P O N I A . Komentatoriai palaimintame Marijos varde mato reikšmingumo lobyną. Kaikurie nurodo, kad Marijos vardas reiškia Marių Žvaigždė, ir taip yra vartojamas, kaipo simbolis. Kolizejume kankiniams Marijos vardas reiškė skaištybės ir nekaltybės luomą, atnaujintąją drąsą nekaltųjų širdyse. Tas palaimintas vardas buvo šaltinis ir versmė išpažįstantiems tikėjimą. Tai tikrosios galybės vardas, nes, minint tą vardą, Skėcaistykla paliuosuoja nelaisvius, kurie buvo suretėžinti, ir žemė apturi naująjį palaiminimą. “Tu esi Dievo palaiminta kiekviename Jokubo taberlakule, nes kiekviename tauoje, kuri išgirs Tavo vardą, ta proga Izraelio Dievas bus garbinamas” (Jud. XIII, 23).

Poetai ir pamokslininkai, šventieji ir daktarai, silpnai išreiškė Marijos garbę, palyginus su įkvėptojo Šv. Rašto žodžiais. Florencijos arkivyskupas, Šv. Antanas, Domininkas, sako, kad Marijos vardas nebuvo rastas žemėje, nė žmogaus proto sukurtas, kaip kiti vardai žmonių vartojami; bet tas vardas atėjo iš Dangaus ir Dieviškuoju parėdymu buvo duotas Mariai. Vokiečių mistikas, Pal. Enrikas Suso, iš Pamokslininkų Ordeno, pažymi, kad išstariant Marijos Vardą, jis jautė didėjantį pasitikėjimą ir patvirtinimo, kad tas saldžiausias vardas, kaip medus, sutirpo jo sielos gelmėje. Ir jis šaukė: “O! saldžiausias varde! O! Marija, kuomi gi pati turi būti, jei Tavo vardas yra toks saldus ir meilingas?”

Žydai niekada neištarė šventojo Dievybės vardo. Tai buvo neištariamas vardas. Savo kalboje Dievo vardą jie minėdavo, kaipo A d o n a i arba Viešpats. Išstarti terminą, švenčiausiąjį žodį jų kalboje — JEHOVAH — buvo pikžodžia-

vimas. Istorija nurodo, kad senovėje Arijų tauta, visada godi aukštųjų vardų ir titulų, kurie buvo duodami tik didikams ir valdovams, labai gerbė šventąjį Marijos vardą, kuri uždraudė niekam neduoti, niekam nevertoti. Airių tautoje nei viena mergelė, nežiūrint, kaip kilni, skaisiti, graži, ar pamaldi, būtų buvusi, negalėjo savęs vadinti tuo šventuoju vardu. Tik viena išimtis pas Airius senovėje buvo padaryta, būtent, kai bardai, nenorėdami pagerbti Šv. Brigidą, ją apdainavo, kaipo Erino Mariją. Tarp Šv. Patriko sekėjų, šventasis Marijos vardas reiškė garbę ir galybę. Owen'as Roe O'Neill, kruvinoje Benblurbo kovoje, savo kareivius drąsino į mūšį kariškuoju šauksmu: "Šventoji Marija." Raudonasis Hugh O'Donnell, taip pat drąsino savo kareivius į kovą ties Curlew'o Kalnais: "Šv. Marijos garbei".

Visos tautos gerbia Marijos vardą. Lietuvių tauta yra pagarsėjusi ypatingu Marijos gerbimu. Krikščionis navigatoriai taip pat gerbė švenčiausiąjį Marijos vardą. Kolumbas žeglavo laivu, kurs buvo pramintas: "Santa Maria". Tas Amerikos atidengėjas, žegliuodamas laivu, kas dien buvo įpratęs Lotinų kalboje giedoti nepaprastą himną:

Jesus, cum Maria,

Sit tecum in via!

(Kad Jėzus ir Marija kelionėje kartu bendrautų su tavimi!)

Daugelis garbingųjų Tautos nuveikimų buvo įvykdinta per nenuilstančiąją Marijos pagelbą ir užtarimą. Milžiniškos viduramžių katedros buvo pastatytos Dievo garbei ir šlovei, ir pašvęstos Marijos vardu. Garsioji ir dailioji Notre Dame bažnyčia Paryžiuje reiškia didelę Prancūzų meilę prie Marijos, Dievo Motinos. Kam gi Lietuvoje šventovės, pašvęstos, kad pagerbti Mariją, Dievo Motiną, kaip Šilavoje, Kalvarijoje ir kitose vietose. Tur-būt niekas kitas, kaip Lietuviai ir

Žemaičiai, kad gerbia Marijos Vardą, o Tėvynės dainiai skambiomis giesmėmis giesta didingą Jos galybę ir užtarymą.

Marijos vardo galybė yra žinoma literatūroje, tapyboje ir skulptūroje. Labiausiai įkvėpantieji pasaulio eilėraščiai turi temą Marijos vardu. Europos muziejai yra šventieji Marijos garbės lobynai, kuriuos įturtino garsieji pasaulio dailininkai ir menininkai. Kokį didesnę garbės pripažinimą galima duoti, žvelgiant į gražiausius arkiveikalus, kurie tapo sukurti per įkvėpimą meilingiausios ir skaisčiausios Mergelės, kurios gražus vardas yra "Jeruzalės garbė, Izraelio džiaugsmas, ir mūsų giminės pasididžiavimas" (Jud. XV, 10).

Net ir šioje palaimintoje šaly Marijos vardo galybės datirta. Atradėjai, kai jie keliavo per nepareinamas girias ir lieknynus ar žegliavo pro nešmatuotas upes ar pavojingus ežerus, Ponios ir Motinos vardu jie praminė kalnus, upes, ežerus, užlajas ir vandenpuolius. Vėlesniame laike Jos vardu jie praminė valstybes, miestus irkaimus. Bažnyčios ir katedros buvo įsteigtos pagerbti Jos vardą. Daugelio vyskupų heraldikos ženklai nurodo, kad jie pasitikėjo Marijos galybe ir Jos globai atsidadė. Skaitlingi vyrai ir moterys įstojo į vienuolius Eucharistinei tarnybai, kad gavus "paslėptosios Mannos ir ... naują vardą" (Apr. II, 17). Prie tikrojo savo vardo, Marijos vardas buvo visada pridėdamas, kad tuomi pagerbti ne vien tik patį Vienuolyną ar Ordeną, bet ir vardo gavėją. Pagalios, kas gi paduos tikrąjį skaičių daugybę vaikučių, kurie per Šv. Krikštą įžengė į gyvenimą su šventuoju Marijos vardu?

Pamaldumas į Marijos vardą nėra vien tik paprastoji pažiba tikėjimui, nei gražusis simbolizmas. Mokytojas Audėjas — Šventoji Dvasia — į tą tobulą audimą įaudė Dievo Apvaizdos vaidmenį, auksiniais siūlais padabino V.

Jėzaus paveikslą, o Marijos — sidabriniais siūlais. Prieš tą meilingąjį kūrimą įvyksta liturgiškųjų iškilnių celebracija, kurioje Marijos vardas, lyg mėnulis prieš saulę, yra Jos Dievo — Kūdikio atspindis.

Kaip Ponia Motina dalyvavo Kalvarijos Aukoje, taip pat Jos vardas yra kas dien kartojamas Šv. Mišiose. Šv. Mišios, aukotos Jos garbei, yra Jos pasoginės teisės. Ypatingoji šventė iškilmingai primena šventąjį Marijos vardą. Taip pat, lygiai yra specialė prefacija, atstovaujanti Jos vietą liturgijoje — labai arti Jos Dieviškojo Sūnaus — nes prefacija netrukus veda prie kansekracijos. Dievingasis kunigų Brevijorius turi visas šventes Marijos garbei, o Trumpasis Švenčiausios Marijos Officium'as garbingai kartoja šventąjį Jos vardą. Marijos malda, Angeliškasis Pasveikinimas, randa atsakančią skambantį aidą Šv. Rožančiuje. Loterantiškoji Marijos litanija visiems paeiliui paduoda visus Jos vardus. Viešpaties Angelas atidaro, atnaujina, ir baigia dieną, pašvęstą palaimintajam Marijos vardui ir galingajam Jos užtarimui.

Kaip Jėzus yra Sužieduotinis — Viešpats ištikimoms sieloms, kurios aukavosi Eucharistiniam karaliavimui žmonių širdyse, taip pat Marija yra Ponia kiekvienam karžygingam Karalystės Vyčiui. Tik kilnus Dievo veikimas gali skaiščiają meilę įdegti visų širdyse, ypač vyrų ir jaunuolių, juos vadinant prie "tyrosios meilės Motinos" (Ecel. XXIV, 24). Su nekaltomis rankomis jie ateina gėlių skinti dėl mūsų Ponios, kuri yra "laukų gėlė ir klonių lelija" (Giesm. II, 1).

Marijos, Panos ir Motinos, vardas, mus pradžiugina mintyje, kadangi Ji yra žmogiška ir supranta kiekvieną mūsų žmogystės reikalą. Kaip nuraminančia yra į rankas paimti šventąjį rožančių, kai mes tariame sopulingas misterijas,

kurios mus lydi į mūsų pačių nukryžuojamą. Marijos vardas yra žibintas, kurs nušviečia aptemdytą mūsų kelionę. Ir, kai mes įžengsime į Tamsybių Klonį, mes giedosime Marijai, nes šventas Jos vardas yra viešpataujantis septintasis Įsikūnijimo harmonijoje.

Be Madonos, dailininko paveikslas prarastų žavėjantį gražumą. Be Marijos, šis pasaulis nebebūtų namų židiny, bet vien tik stuba be motinos. Žmogiškai kalbant, Betlejemas taptų nuskriaustas ir netektų savo meilungumo, ir šioji žemė liktų gan skurdi ir varginga, jei Marijos vardas būtų buvęs apleistas Dievui kūriant pasaulį. Šventasis Jos vardas yra tas pats Švč. Jėzaus Širdžiai, t. y. visų dorybių gausybė. "Kadangi Tavo vardą Jis taip išaukštino, šią dieną Tavo garbė nepragaiš iš lūpų tų žmonių, kurie visada atmena Viešpaties galybę" (Jud. XIII, 23).

MEXICO CITY. — Valdantieji Meksiką bedieviai vykdo savo programą, nukreiptą prieš Katalikų Bažnyčią. Gyventojams katalikams, būtis pasidarė visai nepakenčiama.

Šiandien jau 13-oj valstybių ir pačiam federaliniam distrikte katalikų kunigų skaičius sumažintas taip, kad protaujantis žmogus negali suprasti, ar Meksikos valdovai turi kiek kultūros ir ko jie siekia.

Kai kuriose valstybėse 100,000 katalikų skiriamas vienas kunigas. Kitur vienas kunigas skirtas 40,000 katalikų. Kitose — mažesniai skaičiui.

Blogiausia yra Tabasco valstybėje. Tabasco vyskupijoje gyvena daugiau kaip 210,000 katalikų ir jie visi turi tik vieną kunigą. Bet ir tas nuo valdžios agentų slapstosi. Kunigai toj valstybėj negali veikti. Nes uždrausta nevedusiems kunigams kunigauti. Tad vyskupija jau ilgi metai yra be vyskupo ir kunigų.

Žmogus be Tikėjimo

Dievas, sukurdamas žmogų, suteikia daug dovanų, kaip kūnui, taip ir žmogaus dvasiai. Tarp tų dovanų laisva valia yra didžiausia. Be to jam įkvepia tris teologines dorybes — tikėjimą, viltį ir meilę. Šios dorybės yra dvasiško gyvenimo pamatas. Be jų nėra išganymo.

Žmogus sulaukęs to amžiaus, kada gali nuspręsti dalykus pagal savo nuomonės, įvertinti pagal savo supratimo, pradeda mąstyti apie dalykus ir iš jų savo išvadas padaryti. Bet daugelį kartų jisai padaro klaidingas išvadas, tuo pačiu laiku teisindamas save, kad jis turįs liuosą valią. Galima gražiai nupiešti pavyzdžiais, kaip žmonės nukrypsta nuo tiesos. Paimkime žmogų, kuris pradeda tyrinėti tikėjimą. Jis tuojau šen ir ten randa klaidų ir tada nusprendžia, kad reikia šį tą apkeisti, pakeisti, kaip pavyzdžiui maldas apkeisti. Rodoš nieko blogo tame nėra, jeigu vieną kitą kartą apkeisi maldas — vien tik mažmožiai. Neužilgo jisai viską skaitys per mažmožį. Jis nė nepajus, kad

jau atšalo nuo tikėjimo. Metas po meto jisai taps Bažnyčios priešininkas — kovotojas prieš Bažnyčią.

Žmogus, pametęs tikėjimą, stato medegos mokslą savo dvasinio gyvenimo pamatu. Jisai savo gyvenimą tvarko pagal šitą mokslą, visus savo reikalus veda pagal šitą mokslą; jokio dvasinio mokslo jisai nepripažįsta ir nenori pripažinti. Tokio žodžio kaip dvasinis nesigirdi iš jo lūpų. Negana to, kad jo negirdėsi apie tokius dalykus, bet jis sakys, kad tokių dalykų nėra. Tiktai su tokiu žmogumi pradėk kalbėti apie dvasinius dalykus, tai jisai gražiai mokės kalbą nukreipti į kitą pusę; ir jeigu nesisaugosi, tai ir jisai tave įtrauks į blogą. Tokių žmonių yra nemaža, kaip pavyzdžiui vienas mūsų dabartinių laikų, Einšteinas. Visi kalba apie jį, bet tuo pačiu laiku nežino apie ką jis kalba, koks jo mokslas. Nors šitas žmogus jokio tikėjimo nepripažįsta, bet jis vis tiek pasisako, kad mokslas žmogaus sielai negali pakenkti. *A. Gaudys (B. K.).*

ŽEM. KALVARIJA. — Nevarauskienės įvavus bekuliant p. A. Jonausko traktoriaus varama mašina nutraukė Stasei Skavydaitei kairiąją koją virš kelio. Ligonis nuvežta į Žem. Kalvariją gauti pirmos pagalbos. Nesant vietoje gydytojo, vietos kleb. kun. V. Dvaranauskas M. I. C. telefonu kreipėsi į Alsėdžių gyventoją, artimiausio automobilio savininką, kad skubiai atvažiuotų sužeistąją nuvežti į Telšių ligoninę. G. M. atsakė, motyvuodamas, kad jam šiandien esą šventa. Ligonė po 2-jų valandų aprūpinta šv. Sakramentais mirė.

A. a. Stasė buvo apie 18 metų amžiaus neturtingu, bet dorų tėvų vienintelė dukrelė. Išauklėta katalikiškai, buvo veikli pavasarininkė. 28 d. saulėlydžiu

iš namų atlydėta bažnyčion dalyvaujant 4 kunigams ir skaitlingai žmonių miniai. Namuose (Jazdauskių km.) kun. J. Gylis M. I. C. pasakė pamokslą. Pavasarininkai organizuotai dalyvavo su vėliava ir vainikais. 29 d. palaidota, taip pat dalyvaujant 4 kunigams ir gausiai žmonių miniai. Bažnyčioje atlaikytos 3-jos šv. mišios ir atgiedotos ekzekvijos. Kapuose atlaikytos dar 1 šv. mišios už a. a. Stasės velę. Prie duobės pasakė pamokslą kun. St. Mažeika M. I. C. Pavasarininkų vardu kalbėjo stud. A. Prialgauskas. Pav. kai, giminės ir daug dalyvavusių laidotuvėse a. a. Stasės Sk. inteneija priėmė šv. Komuniją. Šis labai gražus ir pagirtinas paprotys Žem. Kalvarijos bažnyčioje kaskart labiau įsigali.

Mūsų Darbai

Sulaukėme spalį mėnesio, kuriame Katalikų Bažnyčia visus tikinčiuosius kviečia šv. Rožančiaus paslaptis mąstyti kartotinai kalbant šv. Rožančiaus gražiausias "Tėve mūsų, "Sveika Marija" ir "Garbė Dievui Tėvui" maldeles. Marijonai vienuoliai savo Vienuolijos įstatymais kasdien per ištisus metus kalba šv. Rožančių už gyvus ir mirusius skaistykloje esančius. Marijonų Kolegijos Rėmėjai visuomet prašomi už mirusius Rėmėjus aukoti nors po vieną dalį Rožančiaus. Dabar šiais priespaudos ir visatinio skurdo laikais ypač privalome susitelkti maldoje, panaudoti šv. Rožančių ir pasiruošti prie ateinančios uždūšinės iškilmingosios oktavos pamaldų, kurių dalyviai visose Marijonų bažnyčiose gali turėti Šventojo Tėvo (Spalį 17 d. 1929 m. Nr. 1803-29) malone suteiktus kasdiena 7 metų ir 7 mėnesių (kvadrangų) atlaides oktavos giedijoje pamaldų dalyviai gauna visuotinius atlaides, kuriuos pačioje uždūšinės giedijoje mirusiųjų naudai kiekvienoje bažnyčioje galima pelnyti, tiek kartų, kiek kas būdamas Dievo malonėje atsilanko bažnyčioje kalbėdamas bent 6 poterius šv. Tėvo intencija (atlaidai duoti birželio 25 d. 1914 m.). Visuotinių atlaidų paprastosis sąlygos yra atlikimas išpažinties, priėmimas Komunijos ir 6 poteriai šv. Tėvo intencija.

Kolegijos Rėmėjų Centras kaip kitais metais taip ir šįmet Aušros Vartų bažnyčioje per visą uždūšinių oktavą kasdien visų Rėmėjų intencija turės rytais 7:30 val. ekzekvijas, 8:00 val. iškilmingas šv. Mišias su calunu. Vakaraus 7:30 — gedulingus Mišparus, pamokslus ir šv. Rožančius. Jei kas iš anksto Rėmėjų Centrai prisiųs vardu Marian Fathers, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Illinois savasias in-

tencijas su savųjų mirusiųjų vardais, tai tos intencijos ir mirusiųjų vardai bus minimi uždūšinėse pamaldose, taip kaip buvo minėti pereitais metais.

Kun. L. Draugelis, M. I. C.

— Kolegijos Rėmėjų Seiman spalį 23 d. 1932 m. pakvietimas Kolegijos prietelių su didžia užuojauta priimamas. Mūsų Draugijų dauguma jau išrinko į Seimą atstovus. Sužinojome, kad kai kurie Rėmėjų skyriai yra pasirengę per Seimą įstoti į Kolegijos Rėmėjų Garbės narius. Pavieniai Kolegijos Rėmėjai, ypač toli gyvenantieji, siunčia Seimui sveikinimus net su dovanėlėmis Kolegijai. Pavyzdžiui iš So. Boston, Mass. rašo: Prašau priimti nors mažą dolerinę dovanėlę su Seimo pasveikinimu ir linkėjimais Viešpaties palaimos ir Jūsų darbams pasisekimo.

Su aukšta pagarba,
Kotrina Vosyliene.

IŠ KENOSHA, WIS.

Birūtės Dainos ir Dramos Draugystės nariai nuoširdžiai dėkoja Kolegijos Rėmėjams už malonų pakvietimą dalyvauti Seime ir atsiprašo, kad dėl blogų laikų, tolimos kelionės ir stokos lėšų Draugija nebeįstengia pasiųsti savo atstovų.

Su pagarba,
Birūtės Dainos ir Dramos Dr-tė.

IŠ KENOSHA, WIS. — Sveikinu Seimą su \$5.00

N. N. J. P. .

IŠ ATHOL, MASS. — Sveikinu Seimą ir siunčiu Kolegijos Rėmėjos metinį mokestį su dolerine dovanėle, viso \$4.00, atsiprašydama už taip mažą auką.

Su pagarba,
Paulina Puscienė.

IŠ PROVIDENCE, R. I. —Sveikinu Kolegijos Rėm. Seimą su gražiausiais linkėjimais geriausių pasekmių, su Dievo pagalba tevyksta geri užmanymai. Priimkite vieną dolerį aukos.

Ona Petrauskaitė.

Kolegijos Rėmėjai

Ono Saukaitis, Bristol, Conn.1.00
M. Petrauskas, Bristol, Conn.1.50
Mrs. A. Steponaitis, Rochester, N. Y. 2.00
T. Clenevich, Centralia, Ill.5.00
K. Miliukienė, Homestead, Pa.3.90

K. M. Kirlys, Lietuvoje3.00
J. Mockūnas, Lietuvoje,3.00
A. Manikaitė, Lietuvoje,3.00
K. Sklenis, Lietuvoje3.00
A. Undrilevičienė, Lietuvoje,.....3.00
P. Melešis, Lietuvoje,.....3.00
PR. Šimančiūtė, Athol, Mass.3.00
A. Lesevičienė, Athol, Mass.3.00
A. Sklenis, Athol, Mass.1.00
J. Mikulėnas, Chicago, Ill.3.00
Mrs. E. Stroga, Orange, Mass.2.00
(Daugiau bus)
Nuoširdžiai dėkojame už aukas gerb. Rėmėjams. *Kol. Rėm. Centras*

LAIŠKAS IŠ LIETUVOS

Brangusai Tėvė:

Jau kelios dienos kaip vaikščiojame dideliuose bruzdėjimuose Kaune! Ne kartą ėjome jo gatvėmis ir vis norisi dar syki eiti.

Vieną vakarą, po vakarienės, mes trys Petrai išėjom pasivaikščioti. Tamsa bei ūkana visą Kauną savo glėbiu ėmė gaubti. Tykus vakaras. Žmonės šnekučiuodami ramiai vaikštinėjo, kartis nuo karto vežimo ar automobilio triukšmas vakaro tylumą pertraukė. Mums daėjus

Duonelaičio gatvę, trimito garsas sutrukdė mūsų šnekėsį apie Thompsoną ir paskubinom savo žingsnius į tą pusę. Keliolika žmonių prieš mus ėjo ties Karo muziejų. Mes sekam. Įėjus į muziejus parką, kareivis ant bokšto vėl sutriūbino. Karo muziejaus durys atsidarė. Žiūrim... Išėina kareiviai ir karo benas grįždami maršą. Paskui juos kareiviai su vėliavomis. Jie eina prie žuvusių kareivių paminklo už tėvynės laisvę. Priešais paminklo maža ugnelė dega, jos liepsnelės tartum raudoni kardai, į visas puses laksto.

Komanda nuleisti vėliavą...

Benas griežia Lietuvos himną, visų vyrų kepurės nuimtos, galvos nulenktos...

Vėliava nuleista.

Trimito garsas pasikartojo.

Benas užgriežia liūdnei liečintį širdį bažnytinį himną —

“Marija, Marija, skaisčiausia lelija”...

Po to, malda už žuvusius. Ugnis jau gęsta... Dūmai Pasklido didelis gardus kvapsnis po sodą. Dūmai — vaidinosi kareiviai, kova, laimė, džiaugsmas, bet ir vargas; kapai bei kryžiai...

Benas sutrukdė mano svajones ir vėl visi kareiviai ėjo ties muzieju. Durys prasiseria. Visi sueina ir durys užsidaro. Tai graži ceremonija — pagarba vėliavai!

Kokį įspudį mums tai padarė, negaliu aprašyti, nes tą tik atjaučiu. Dabar, jei yra galimybės, mes vakarais einam ir tą pagarbą Lietuvos vėliavai atiduodam...

Gaila, kad broliai — draugai negali patys matyti tos ceremonijos. Tegul pasitenkina šiuomi, o pasiryžti dirbti kuo stropiausiai šiais metais, kad tėvai Marijonai siųstų brolius Amerikoje gimusius į Lietuvą ateinančiais metais ir savo akimis pamatytų visą ką jie mums gal pavydi.

Dar keletą dienų praleisime čia ir važiuojam į Žemaičių Kalvariją pas Tėvelį Dvaranauską.

Prašau visų pasimelsti už mus.

Jūsų Kristuje,

Petras Grušėckis, M.I.C.

Amerikos Letuvių Žinios

THOMPSON, CONN.

“Tėve mūsų kursai esi danguje. ir nevesk mus į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikto Amen.” Pasiprašęs Dievo pagalbos, su draugais sėdau į automobilį, pradėti kelionę, kuri turėjo pasibaigti “Marijonų Rojūj.” Manyje kilo nepaprasti jausmai. Čia vienas jausmas džiugina, kad štai pradėdau nepaprastą kelionę, kurioje teks matyti nematytų reginių, vietų ir žmonių. Pirmą kartą stojančiam į tokią kelionę randasi nepaprastas įdomavimas. Bet štai ateina ir liūdna mintis, kuri primena man ką aš apleidžiu, tėvelius, brolius, seseris, gimines ir primena man, kad aš juos apleidžiu neapribotam laikui. Jie gali greit mirti, gal man nebeteks jų matyti! Kaipgi man ši kelionė pavyks? Šios mintys mano širdį spaudė liūdesiu. Ką darysi? tebūnie Dievo valia.

Ankstybą rytą išvažiavę nematėme bruzgančios minios, kuri dienos metu viešpatauja. Mums neprityrusiems daug važinėti, kelionė iš pradžių atrodė nuobodi. Pirmiausiai anksti ryte mums miegas ėmė. Nuolatinis mašinos krėtimas tirpdino mūsų raumenis ir mums reikėjo nuolat mainyti savo pozicijas, kad būtų patogiau. Vėliaus su visa kuo apsipratom, snauduliai pranyko ir norėdami jau negalėjome miegoti. Nes nuolatiniai įvairūs reginiai mus žadino. Kartas nou karto sustojome, tai užkąsti, tai pasiraivyti arba sustingusius kaulus ištaisyti.

Man patiko gamtos reginiai. Beveik visą savo gyvenimą išgyvenęs mieste, (nors dar neesu senas) išvažiavęs į plačiausius Amerikos laukus ir pamatęs naujų reginių, jaučiausi tikrai maloniai. Ne poetas ir neįpratęs rašyti, negaliu Jums juos taip nupiešti, kaip jie tikrai išrodė. Matėm visokių medžių, kalnų ir kalnelių

su visomis jų gražybėmis. Gamta pasipuošusi savo gražumais, išrodo lyg laukia kokio nors svečio. Pirmiau jį ruošėsi priimti pavasarį, o darar puikiai pasirėdžiusi vaišina “Vasarą”. Teko mums pamatyti taip pat vadinama “eclipse”, kuomet mėnulis užtėmdė saulę. Būvome tuomet Albany, New York’e.

Apart visokių gamtos grožybių, pravažiuodami įvairius miestus ir miestelius mes gėrėjomės gražiais jų namais. Pamatėme kaip jų žmonės gyvena, kokius darbus dirba, ką bendro turi su kitais miestais. Teko patvirtinti tai, ką teko mokytis geograijoje ir istorijoje.

Atvažiavome “Marijonų Rojūn” apie devintą valandą naktį. Mes tuomet manėm, kad visi sugulę, kad mums reikės patamsyje grabaliovis kol surasime sau vietas. Bet kur čia tau? Vos tik privažiavome, štai tuoj pasigirdo “Allo Džian, Allo Džo, Allo Toni.” Jie mus gražiai priėmė, kaip kokius senus svečius, pavaišino ir pailsio davė. Tuo tarpu mokiniai, kurie jau buvo sugulę, atsikėlė, pasveikino, klausinėjo apie kelionę, mes pavargę nenorėjome pasakyti, prašome palaukti rytojau ir džiaugėmės atsigulsią į lovas.

Visi esame sveiki ir Jums linkime geriausių pasekmių Jūsų darbuose. Džiaugiamės čia vietos gražumais ir trokštame, kad ir Jūs galėtumėte būti sykiu su mumis.

Bro. A. Maciūnas, M. I. C. .

PHILADELPHIA, PA. — Spalių mėn. 2 d., Jo Eminencija Kardinolas Dougherty, Philadelphijos arkivyskupas, pašventino naujai įsigytąjį šv. Kazimiero Seserų centrą, kuris yra Newtown, Pa. netoli Philadelphijos. Naujoji lietuvių įstaiga, kurioj atidaroma antra mergaitėms akademija, yra pavadinta šv. Juozapo Marijos vila.

“KAM ČIA KLAUSYTI?”

Kamgi čia dabar reikia klausyti? Koks tai keistas paklausimas! Tačiau, jis perdažnai išslysta iš daugelio lūpų, o ypatingai iš mažesniųjų. Taigi, aš čia ir atpasakosiu vieną pasakaitę tikslu parodyti ką vienas išmintingas ir pamaldus kunigaikštis manė apie paklusnumą. Jojo įsitikinimas buvo: “Kas neklauso Dievo paskirtųjų viršinių, būtent: tėvų, mokytojų, globėjų ar vyresniųjų, tas neklauso paties Dievo.” Ir taip teisingai pasakyta, tik įsigilinus į tai aiškiai pamatysime, jog klausydami jų, klausome Dievo.

Štai pasaka. Jaunasis Valijos kunigaikštis turėjo namine mokytoja, vieną gerai išmokslintą šios kunigaikštijos valdininkę. Vieną gražų rytą šis mūsų kunigaikštis užsispyrė visiškai nebesimokyti užduotosios pamokos. Mokytoja įvairiais būdais mėgino jį priversti jos klausyti ir mokintis pamokos. Pagaliau, jai pritrūkus visų įmanomų priemonių, tarė: “Tu arba mokinsies savo pamokos arba pusvalandį išstovėsi štai tame kampe”

“Aš nei mokinsios, nei stovėsiu aname kampe!” išdidžiai atsakė kunigaikštis.

Mokytoja, matydama, jog nieko negalėsianti su vaiku padaryti, pranešė apie tai jojo tėvui.

Netrukus karalaitis Albertas, jojo tėvas, įžengė į kambarį.

“Atsisėsk ant šios kėdės kol aš sugrįšiu,” jis tarė savo sūnui.

Po valandėlės karalaitis sugrįžo benešinas Šv. Raštą po pažastimi ir jį atsivertęs skaitė savo nepaklusniam sūnui dažnai kartotus žodžius, “Kas gailisi vartoti rykštę, išlepina kūdikį.” Taigi kunigaikščio tėvas, karalaitis Albertas, gerai savo sūnui išpėrė kailį ir tarė: “Kuomet tavo mokytoja liepė tau arba mokintis arba stovėti kampe tu neklausei ir nei vieno, nei kito nedariai. Taigi, dabar imk

savo knygą, stok į aną kampą ir tenais mokykis pamokos tol kol mokytoja matys, jog galima tave paliuosuoti. Ir atmink, mano sūnau, jog jauni žmonės neklausa Dievo savo viršiniukuose, suaugę neklausys Paties Dievo!”

Vertė:— Stasys P. Vaičaitis M.I.C.

LIETUVOS ŽINIOS

KROSNENAI. — (Krosnos v. Mar.) Naktį važiuojant į Marijampolę šio kaim. pil. J. Šumšką ties miškų pasivijęs pavogtu Vartų k. pil. Pėterio arkliu ginkluotas revolveriu nepažįstamas asmuo atėmė apie 160 litų ir vekseliais 309 litų. Panašus plėšimas čia nepirmas, atrodo, kad plėšikai nedrąsiai sekami, nes ir šiam pavyko pasprukti ties Marijampole pakeitus arklių. Įtariamą dirbęs prie plento darbininkas atvykęs čia iš Kaunijos.

ANTANIŠKIAI. — Šis sodžius yra dailioj apylinkėj. Pro šoną teka upelis medžiais ir karklais apaugęs, o tuose karkluose dažnai rūksta fabrikėlis. Išbėgęs iš rugių vandenėlis buvo pardavinėjamas po 2,50 už litrą. Tik vargas, kad net visi geriausieji keliais ėjo, kai kam teko ir grabės išvolioti. Jau būtų laikas baigt nuodytis alkoholiu.

ALVITAS. — Vilniaus Geležinio Fondo Komiteto, Alvito skyriaus susirinkimas buvo rugp. mėnesyje. Susirinkimą atidarė ir atitinkamą kalbą pasakė kun. Antanas Vilkaitis. Paskaitą apie Vilnių ir kaip jį vaduoti reikia, skaitė klier. Antanas Iešmanta. Šv. Cecilijos choras pagiedojo Tautos himną ir Ei, pasauli, mes be Vilniaus nenu-rimsim!

Į Alvito Vilniaus Geležinio Fondo Komitetą įeina: vikaras kun. A. Vilkaitis, vargon. J. Ramanauskas ir valsčiaus raštininkas Dabrišius. Yra taip pat paskirti kaimuose Vilniaus pasams ir ženkliams platinti atstovai.

DAUGALIAI. — (Utenos aps.) Šiame valsčiuje tarp Mikalojųnų ir Jakštų kaimų dar nuo Didž. karo laiku buvo sugriuvęs tiltas. Gyventojams buvo tik vienas vargas. Dabar statomas didelis iš akmenų ir cemento tiltas. Apylinkės gyventojai tuo labai džiaugiasi.

AUSTRIJA. — Valdžia nutarė išleisti naujus pašto ženklus su a. a. kun. prel. Seipelio atvaizdu. Už ženklus ims dvigubą kainą. Visas pelnas eis nelaimingiems vaikams šelpti ir globoti.

LOUVAIN, Belgija. — Šio krašto organizuoti laisvamaniai paskelbė kampaniją krašto mokyklų subedievinimui. Tad belgai katalikai ėmė skubiai organizuoti savo mokyklų ginimui. Tam tikslui jau sudarytas nuolatinis krašto komitetas.

Nesenai laisvamaniai turėjo suvažiavimą ir nusprendė dirbti už tai, kad kiekvienam kaime būtų įkurta valstybinė mokykla ir kiekvienai mokyklai vedėju turi būti skiriamas laisvamanis mokytojas. Be to, nutarė reikalauti, kad privačioms katalikų mokykloms būtų atsakyta valstybine parama.

Prieš laisvamanių veikimą ypač subruzdo katalikų jaunimas, kuris gausinai dalyvauja katalikų veikime (akcijoj).

BOSTONAS. — Neseniai konekruotas vyskupas Spellman'as, paskirtas

Vyskupas Spellman'as keliatą metų dirbo popiežiaus valstybės sekretori-jate.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Kaip tai gali būti galimas daiktas, kad vienas asmuo atkentėtų bausmė, kuri skirta už kito asmens nuodėmę?

ATSAKYMAS. Dievo teisingumas reikalauja, kad jam būtų ganapadaryta iškentėjimu skirtos bausmės. Tam teisin-

gumui gali būt ganapadaryta, atkentėta bausmė, neatsižūrint į patį kenčiantį asmenį. Tai padarė pats Dievas.

Jis leido savo Sūnui, tapusiam žmogumi kentėti ir ganapadaryti Dievo teisingumui už visos žmonijos nuodėmes.

Tokiu būdu mes galime padėti gyviems, o itin mirusiems būtent, sieloms skastykloje. Mes galime priimti ant savęs dalį tos bausmės, kurią Dievo teisingumas joms skyrė. Atlikę tą bausmę, mes ją sumažinsime sieloms.

KLAUSIMAS. Kaip katalikė mergaitė nemačius teatre paveikslų, gali pasakyti, kurie jai pritinka, kurie nepritinka matyti?

ATSAKYMAS. Žinoma, nemačius sunku pasakyti, bet visgi galima. Reikia pasiklausti rimtų šviesių katalikų, kurie nematę numano, ko verti rodami paveikslai.

Ką valdžios skirtoji cenzūra praleido tuos paveikslus, tai da nereiškia, kad jie jau yra tinkami matyti katalikei merginai arba šiaip katalikams.

KLAUSIMAS. Kaip aš galiu suprasti, kad aš gailiuosi dėl padarytų nuodėmių?

Šalt.

ATSAKYMAS. Jei prisipažįsti savo dvasioje, kad esi Dievui nusikaltęs ir randi savyje tikrą norą ir pasiryžimą daugiau, Dievui padedant, nenusidėti, tai, bus gana aiškios žymės, kad gailiesi.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė tokia draugijos narei, kuri nori gauti ligos pašalpą dėl mažos ligos?

“Dr. Narė.

ATSAKYMAS. Pats norėjimas gauti pašalpos nėra nuodėmė. Tik jei ta narė neteisingais būdais nori išgauti nepriklausančią jai pašalpą, tai jau yra nuodėmė. Kiekvienas neteisingas ir apgavingas darbas yra nuodėmė.

Sprendžiant tos narės teisėtumą gau-

ti pašalpa, reikia laikytis draugijos konstitucijos ir praktikos, kurios iki šiol buvo besilaikoma. Jei iki šiol dėl panašiu ligų narėms nebuvo mokama ligos pašalpa, tai ir šiai ji nepriklauso, bet jei kitoms buvo mokama, tuomet ir šiai priderėtų mokėti.

KLAUSIMAS. Ar geras yra krikštas, jei kūdikis yra krikštijamas, reikalui esant, motinos iščiuje?

Motina

ATSAKYMAS. Kad krikštas būtų geras, vanduo krikštyjant privalo betarpiškai siekti kūdikio kūną. Taigi krikštas, teikiamas kūdikiui motinos iščiuje, geras, kuomet vanduo siekia krikštijamo kūną.

Kadangi visuomet tokiuose atsitikimuose yra abejonių, tai tas krikštas teikiamas sąlyginiai, pridodant žodį "jei".

KLAUSIMAS. Esu paskolinus pinigų geriems katalikams. Dabar prašau jų gražinti. Jie atsisako mokėti skolą. Esą "kontre" subankrūtijus, bankai nunėšę pinigus, nors jiems nenunėšė ir dabar jie turi darbą.

Aš jau prisiskolinau krautuvėse. Ar ir man galima atsisakyti mokėti, kaip mano skolininkai atsisakė man mokėti?

"L." Skaitytoja

ATSAKYMAS. Jokiū būdu negali būti geras katalikas, kuris nemoka skolų, galėdamas jas mokėti; jis yra net *blogas* katalikas ir nedėkingas, beširdis žmogus kuomet negražina tau paskolos tokiam svarbiame reikale.

Kaip jis, taip ir tu turite pareigas mokėti savas skolas. Jei kas negali jas mokėti tuojaus, tai vienok, pirmajai galimybei atsiradus, privalo mokėti, nors dalimis, jei negali visos iškart atmokėti.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24th, 1922.

Of "Laivas" (The Ship) published Weekly at Chicago, Ill., October 1st, 1932, State of Illinois County of Cook.

Before me, a Notary Public in and for the county of aforesaid, personally appeared Rev. J. Maciulionis, who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the manager of the "Laivas" and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required, by the Act of August 24 1922 embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:

Publisher: Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Editor: Rev. L. Draugelis, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Managing Editor: None.

Business Manager: Rev. J. Maciulionis, 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. This publication is published not for profit.

3. That the known bondholders mortgages and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds mortgages, or other securities are: none.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder of security holders appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds or other securities than as so stated by him.

Rev. J. Maciulionis

Sworn to and subscribed before me this 1st day of October, 1932.

Business Mgr.,

Helen Mackiewicz.

(My commission expires 6-28-1934)